

Református hitéleti lap

XIV. évfolyam 1. szám

2010. január

"NE SZOMORÍTSÁTOK MEG..."

Ne szomorítsátok meg az Isten Szentlelkét Ef.4.30.

Kedves testvérek! Ne érezzén senki csalódást, hogy csak ennyi az Ige. Jó program ez egy egész esztendőre. Bajban van a világ, bajban van az emberiség, bajban van a magyar nép, bajban vannak a családok. Talán meg tudunk alázkodni és fel tudjuk vállalni, hogy bajban vagyunk mi magunk is. Nem részletezem, mindenki tudja, vagy sajnos átéli. Egyszerűen fogalmazva: rajtunk, mint mindig már csak az Úr Isten segíthet. Ez nem frázis komolyan vallom, hogy bajban van az egész világ, már nem csak az élő világ, hanem az élettelen világ is. Ha az Úr Isten segít, akkor azt a Biblia úgy mondja, hogy Szentlélek. Az Isten segítségének a módozata, hogy kiárássa az Ő lelkét. Hiszem, hogy ez egy jó elindulás egy közös elmélkedéshez. Előbb azonban egy kicsit tekintsünk visszafelé. Ha nagyvonalakban visszatekintünk a mögöttünk hagyott nyolcvan évre, azt kell mondani, három nagy társadalmi kísérlet volt arra nézve, hogy megoldja az emberiség kérdéseit. Mind a három csődbe jutott. Az első nagy próbálkozás volt a nacionalizmus. Hitler és az ő megoldása természetesen idézőjelben: nemzeti alapon kell megoldani a dolgokat. Tudjuk hova jutott ez a nagy megoldási kísérlet. Véres terrorba torkolt ez a megoldási kísérlet. Azt remélni, hogy majd a nacionalizmusok békésen összefognak és megoldják a világ dolgait - Isten őrizzen - ez nem megy. A második kísérlet volt a szocializmus kísérlete. Elvadult egyének ne tegyék tönkre a társadalmat, fogjunk össze a

közösségbe. Fontosabb a közösség, mint az egyén, igazodjon az egyén a szépen elendezett közösségbe. Szép gondolat ugyanúgy csődbe ment, mint az előző, a vége már egy lomha, tehetetlen összeomlás volt. Mérföldetlen sok vérbe került, amíg kiderült ez sem megoldás. Most pedig benne vagyunk a harmadikban, a kapitalizmusban. 1947 után kimondva vagy kimondatlanul milliók várták. Ugyanaz a csőd, mint az előző kettő próbálkozás. Az emberiség százmilliós nagyságrendben nekirugaszkodott, hogy megoldja a dolgokat és nem oldott meg egyik próbálkozás sem semmit. Elérkeztünk tehát arra a felismerésre, hogy rajtunk már csak az Úr Isten segíthet! Kettő kérdést kell feltenni és onnan indulni tovább. Az egyik az, hogy kicsoda ez az Isten, akin megfordul az egésznek a sorsa? A másik, hogy ha segít, akkor milyen módon segít? Az elsőre teljesen egyértelmű a válasz. Jézus így mondta, az Isten a pneuma. Szentlélek egészen más minőségű valóság, nem tehetünk mást, mint a mi szavainkkal próbáljuk megragadni a megragadhatatlant. Az Isten nem ennek a világnak a valóságában, szerkezetében, minőségében van. Akik Őt imádják, azoknak meg kell tanulni, odaigazodni ehhez az Istenhez. A Biblia egyértelmű tanítása: az Isten szeret. Bajban van a világ, nem segít rajtunk más csak az Isten. Ez az Isten Lélek és szeretet. Akármilyen bajban van az ember nem tagadhatja meg önmagát az Isten. Elérkeztünk a második kérdéshez, hogy Isten milyen módon segít. Válaszom az örök igazság, amit a Bibliából tanultam, életemben, családom életében nyomon követhetek: az Isten szeret. Istennek nincs más módszere,

mint az, hogy Szentlelkét adja ebbe a világba. Az egyedüli, ki semmihez nem hasonlítható szeretettel szereti ezt a világot, benne minket, még engem is! Isten megkötözte saját kezét, amikor embert teremtett és az embernek szabadságot adott. Tehetetlen az Isten az emberi szabadsággal szemben, mert komolyan veszi az ember szabadságát. Az Isten valóban Isten. Az ember szabadságával visszaél. Rövid távon azt lehet mondani nem valami hatékony dolog, hogy az Isten szeret. Ettől még tönkre megy a világ. Ez valóban igaz, a szeretet lassú dolog, a világ romlása pedig gyors. Itt a nagy kérdés, hogy mi lesz ezzel a világgal, ha gyorsan rohan a vesztébe az Isten szeretet pedig türelmes és lassú! Mondjon és gondoljon a felvilágosult bármit, és biztos vagyok abban, hogy végül győzni fog az Isten szeretet, mert mint a költő mondja: mosolygom ostobák hiú mellverését, s dühödtt jáját. Ki-ki őszintén gondolja végig mennyibe került neki és szeretteinek az Isten szabadságával való visszaélés, ki kell inni ezt a poharat, amit az ember töltött meg gonoszságával, szabadság címén. Hívó és kételkedő testvérem, aki olvasod-e sorokat kívánom, hogy gondold végig az Igét és az olvasott bizonyosság tételt. A mindenható Isten segíteni akar rajtad és ezen a világon. Neki van programja, hogy megmentsen szeretteiddel együtt. Ne szomorítsuk meg hitetlenségünkkel Isten Szentlelkét. Legyen imádságunk: Úr Isten oltalmazza attól, hogy megszorítsalak, különben a baj csak nő! Isten legyen irgalmas, Isten segítsen! Jövel Szentlélek Úr Isten! Ámen

Szemeti Ferenc

BENNE HINNI, VELE MENNI!

Lekció:Lk.5:1-16 **Textus:** Lk.5: 1 – 11

Kedves testvérek!

Péter lezárja eddigi életét, de ez a lezárás úgy kezdődik, mint bármelyik másik nap. Nem is annyira a lezáráson van a hangsúly, mint inkább a megújuláson.

Az első, amit szeretnék kiemelni az nem más, mint Péter lelki állapota ebben a most felolvasott történetben.

Azt látjuk, hogy Péter egy hosszú, fárasztó munkanap után találkozik Jézussal. Talán mi is így érezzük magunkat ennek az évnek a végén. Talán mi magunk is munka után, iskola után egy kicsit megfáradva találkozunk Jézussal. S miközben saját bajunkkal, saját nehézségeinkkel vagyunk elfoglalva még Jézus is feladatot bíz ránk.

Péter számára ez a feladat azt jelentette, hogy nem mehet haza, és nem kezdheti el megérdemelt pihenését. Ott kellett maradnia Jézus mellett egy látszólag értelmetlen utasítás miatt. Be kellett újra eveznie a tóra, és ott kellett állnia miközben Jézus tanította a tömeget.

Valaminek a végén, akár ennek az évnek a végén is úgy érezzük, hogy itt már Isten sem tud nekünk újat mondani, nincs olyan üzenet mely most hasznos lenne a mi számunkra, mely valóban meg tudna minket érinteni.

De annak ellenére, hogy Péter így érezte magát azt látjuk, hogy mégis engedelmeskedett, ott állt Jézus mellett a hajóban, szinte láthatatlanul. Talán Péter is ezt érezte, hogy nem is igazából rá van szüksége Jézusnak, hanem csak a hajójára, s így fáradtan és mellőzötten hallgatta őt. Krisztus ekkor elhangzott tanításáról a Szentírás nem beszél.

Valószínű, hogy Simon Péter sem jegyzett meg semmit az ott elhangzottakból. Nehéz elképzelni, hogy Péter, egy hosszú nap után oda tudott volna figyelni egy prédikációra, ami nem is kimondottan neki, és nem is kimondottan hozzá szólt.

De ekkor történt egy nagy fordulat. Nem magában a tanításban, hanem Péter életében. Mert Jézus Krisztus, az emberiség megváltója, odafordult Péterhez. Nem a prédikációban, szólt hozzá, nem akkor.

Sőt maga az üzenet sem szokványos

üzenet volt. Nem üdvösségről, örök életről hitről szólt Jézus, hanem egy nagyon is egyszerű feladatot adott Péternek, egy olyan feladatot mely a munkájával kapcsolatos, olyan feladatot, melyben Péter éppen az előbb vallott kudarcot.

Így az év végén, a számadás idején, esetleg mi magunk is végiggondolhatnánk, hogy vajon mi kaptunk-e ilyen üzenetet ebben az évben? Vajon volt-e olyan alkalom amikor Jézus Krisztus nem a prédikáción keresztül üzent nekünk? Olyan alkalom amikor nem nagy és magasztos eszmékre akarta ráirányítani figyelmünket az Isten, hanem hétköznapi dolgokra akart biztatni minket.

Péter példát mutat nekünk engedelmességből. Akármilyen fáradt, akármennyire unta a prédikációt, mégis engedelmeskedik a mesternek: „*de a te szavadra mégis...*”.

Talán ez az amit meg kellene tanulnunk így év végén, hogy az új évet már ezzel az elhatározással kezdjük.

Mert bizony egy keresztyén ember is lehet fáradt lehet szomorú, és még a keresztyén embernek is meglehetnek a maga kétségei. Sajnos vannak olyanok, akik éppen ezt értik félre, pedig az Isten hitet vár tőlünk, nem pedig vakbuzgóságot. A hitbe pedig belefér az is, hogy még az Istennek is megmondjuk, hogy én ennek nem látom az értelmét. Mondhatta volna azt Péter, hogy egy ács ne mondja meg neki a halásznak, hogy mikor és hogyan kell kivetnie a hálót. Mondhatta volna neki, hogy ha eddig nem törődött vele, akkor most már hagyja békén. Mi magunk is sokféle kifogást találhattunk és találhatunk Jézus Krisztus megszólító szavára. Sok olyan kifogás van, ami emberileg nézve teljesen jogosnak tűnik, ám ott van az a „de mégis”.

Nem csupán magánéletünk az, amit ezek szerint a szempontok szerint élhetünk. De van legalább egy olyan közösség a mi életünkben amelyet így igazgattunk az elmúlt évben és e szerint fogunk igazgatni jövőre is.

Mert a gyülekezet közössége az a közösség amelynek életében az utolsó szó csak és kizárólag az Istené lehet.

Mert vannak olyan dolgok egy

gyülekezet életében is, amelyre mi az emberi bölcsességünkkel azt mondanánk, hogy csak így lehet ezt csinálni, az Isten pedig közbeszól, hogy ne tegyük. De az ellentéte is igaz. Vannak olyan dolgok, amikre emberi eszünkkel azt mondanánk, hogy ezt így nem lehet, és nem is szabad csinálni, mert veszélyes és romlásba visz, de az Isten kimondottan parancsba adja nekünk, hogy így tegyünk.

Ilyenkor nincs más hátra, mint a péteri alázatosság és engedelmesség. Mert abból ha engedelmeskedünk az Istennek, semmi rossz nem származhat. Sőt ha engedelmeskedünk az Istennek gyakran azt tapasztaljuk, hogy Ő egy csodát készített elő a mi számunkra.

De mi a csoda? Azt hiszem csupán hozzáállás és elmondás kérdése. A most felolvasott történet címe, Péter halfogása vagy más néven a csodálatos halfogás története. De ha hozzátesszük, hogy Jézus Krisztus parancsára, Péter – aki halász volt és egész éjjel nem fogott semmit, újra kiment a vízre, és utána már annyi halat fogott, hogy majdnem elsüllyedt a hajója, akkor már valóban egy csodálatos történet tanúi lehetünk.

Ha csak annyit mondunk el, hogy még mindig állnak a gyülekezeteink abban nincs semmi különös, semmi érdekes. De ha azt mondjuk el, hogy az elmúlt é v b e n i s m i n d e n b e n engedelmeskedtünk Jézus Krisztus parancsainak, és ezért átvészeltünk bajt, nehézséget és szükségletet, sőt talán még gyarapodtunk is ha nem lélekszámban hát lélekben mindenképpen, akkor azt kell mondanunk, hogy ez valóban Isten csodája volt. Péter a csodából megértette, hogy méltatlan Jézus közelségére. Mi is így vagyunk vele. Még a mi keresztyén gyülekezetünk is méltatlan arra, hogy Krisztussal maradjon, sok olyan dolgot követtünk el, ami miatt Krisztus elvethetne bennünket. Ő pedig a jövőben is szeretne feladatot bízni ránk.

Áldjuk ezért az Istent, kérjük az Ő segítségét, hogy a jövő évben se bizonyuljunk haszontalannak, hanem tudjuk végezni az emberhalászat nemes mesterségét, hűséggel és alázattal, ahogyan egykor Péter tette.

Ámen

Molnár Varga Péter

MONDD, KI VAGY ? TÚRAÚTVONALAK

Mit hoz az új év? Mit hoz a jövő? Nem tudjuk. Azonban szinte bizonyosak lehetünk benne, hogy ismét sok mindennel találkozunk majd, ami megváltozik, másként lesz, mint eddig. Mintha valakinek az lenne a szándéka, hogy a sok változással, a nyomon követhetetlen újítások halmazával bizonytalanságban tartson minket. Szinte magától értetődik már, hogy amivel egyszer találkoztunk, azt többé ugyanúgy nem látjuk viszont.

Itt van mindjárt a népszámlálás. Néhány éve csikorogva alakult ki az új rend: megkérdezik az emberek valláshoz, egyházakhoz való viszonyát. Alig győztük hirdetni, bátorítani az embereket, hogy vallják meg, hová tartoznak. Természetesen mi református népünket biztattuk, hogy álljanak ki egyházuk mellett. Most meg azt halljuk, hogy a következőnél ne kelljen megkérdezni az emberektől, hogy tartoznak-e egyházhoz és melyikhez? Most akkor hogy van ez? Néhány év telt el, és most arra bízassuk mieinket, hogy most meg ne válaszoljanak? Akaratlanul is felmerül a kérdés: miért kellene most így lennie?

Az első ilyen megérzés: „Túl jól sikerült az elmúlt alkalommal.” Már olyan értelemben, hogy sokaknak talán meglepetés és keserű csalódás volt az eredmény. Kiderült ugyanis, hogy az ország lakosságának több mint háromnegyede még mindig keresztyén! Ha nem is gyakorolja vallását, egyértelműen nyilatkozott arról, hogy a keresztyén egyházak valamelyikéhez tartozónak tartja magát. Bizony, ez keserű csalódás lehetett azoknak, akik azt gondolták, hogy ötven év gyomrozás után itt már alig vannak keresztyének. Kiderült, hogy túl sokat nyomnak a latban még mindig.

Aztán meglepő lehetett sokaknak, hogy bár számlálhatatlan a magyarországi egyházak sora, a legtöbb mögött nincs semmilyen bázis. Az összes ilyen „kis”- és „ál-egyház” együttesen sem tud számottevő tömegbázist felmutatni. Ha meg elosztjuk az oda tartozók létszámát az egyházak tucatjaival, alig marad egyenként nekik néhány „tag”.

Aztán kiderült, hogy az országos és a politikai életben nyomasztó túlsúllyal részt vevő felekezetek a valóságban nagyon kis szelete a magyar népességnek. Igaz, hogy hivatkoztak

félelemre és bölcs tartózkodásra, amiért nem vallottak arról, kik ők, de ha ezt ott figyelembe vesszük, ennyi erővel minden más csoportnál figyelembe kell vennünk.

Mindez azért érdekes, mert természetesen társadalmi súly és anyagi érdekek feszülnek mögötte. Esetleg felismerés: a keresztyénséget nem lehet „leírni”. Másokat nem lehet „túlbecsülni”. Félreértés ne essék: nem becsülöm túl az elmúlt népszámlálás keresztyénekre, reformátusokra vonatkozó adatait, nem hiszem, hogy most akár klasszissal jobb eredményeket produkálnánk, sőt. Mégis, valakiknek jobb lenne, ha mostantól megint nem kellene tényekkel számolniuk, ha nem kellene tudni, vannak olyanok, akik a nagy arctalan világban megvallják, kik és hová tartoznak.

Egy kis bibliai példa: Az apostol önmagát így határozza meg: „Pál, apostol”. Ennek alapján önmagamat így határoznám meg: „Zsolt, keresztyén.” Pálnak is felesleges ezen túl minden más adat, nekem is. Mégis, csak a többi akarják megkérdezni. Azért mégis jó, hogy nem a népszámlálás kérdőívén vallhatom így magamat, hanem az életben mindenütt. De azért fontos lenne ez a módja is a hitvallásnak. Ugye, neked is?

Gerecsei Zsolt

ADVENTI ALKALMAK ÁCSON

Advent első vasárnapján gyülekezetünk is részt vett a város főterén, a Zichy-parkban civil kezdeményezésre megszervezett adventi vásáron. A hatalmas adventi koszorú és a kivilágított kastélykert számos lehetőséget kínált apróbb karácsonyi díszek, ajándékok megvásárlására, sütemény, tea fogyasztására, beszélgetésre. Gyülekezetünk több tagja, felnőttek és gyerekek egyaránt nagy lelkesedéssel készítettek tárgyakat, valamint keresztyén kiadók könyveit lehetett megvásárolni.

A Mikuláshoz kapcsolódva a Kossuth Lajos Asztaltársaság jótékonyági bálján szolgált gyülekezetünk énekkara, a báli tombolabevételből szegényeknek, elesetteknek vettek tüzelőt, gyógyszert.

Néhány hónapja kereste meg Fabók Julianna, a Vasas Túraszakosztályának vezetője azokat a gyülekezeteket, ahol gályarab lelkész szolgált. Ezért egy tematikus túraútvonalat állított össze az országban olyan gyülekezeteket érintve, ahol gályarabok emlékét őrzik. Evangélikus és református gyülekezetek kerültek az állomások közé, így megyénkbeli, sőt a Hét Határ területéről is azok a települések, ahol gályarab lelkészek szolgáltak. Adventben érkezett meg a túrát bemutató és gyakorlati tudnivalókat tartalmazó kiadvány. Az útmutató kis füzet fényképekkel illusztrálva mutatja be az emléktáblákat, emlékműveket, röviden előadja a gályarabok életét, és az adott település látnivalóit is felsorolja. Az útvonalat végigjárók és ezt igazolók jelvényt kapnak a teljesítésért.

Kettős lehetőséget kaptunk ezzel: egyfelől bepillantást adhatunk egyházunk, gyülekezeteink életébe és egyházunk történetén keresztül hazánk történelmébe –tehát missziói töltése is lehet.

Másrészt: mi magunk is útra kelhetünk, és akár az országot, akár a megyét bejárva, sok élménnyel gazdagodhatunk.

Advent második vasárnapján délelőtt az istentiszteleten Péntek László ny. polgárdi lelkész és a Mezőföldi egyházmegye ny. esperese hirdette az igét, aki gyülekezetünkben származik.

Advent harmadik hétvégéjén, szombaton, a gyerekeket vártuk játszóházba, ahol faházikót, fabát, betlehemi pásztort készíthettek. Vasárnap délután idős, beteg testvéreinket vártuk a szokásos adventi délutánra. Úrvacsorás áhitat után szeretetvendégségen beszélgettünk, és hallgattuk meg az énekkar szolgálatát, valamint Lentulai Jánosné és Edeházi Antalné asszonytestvéreink szavatait. A gyülekezet tagjai ilyenkor autókkal ide- és hazaszállítják azokat, akik idős koruk, betegségeik, vagy a nagy távolság miatt nem tudnak rendszeresen templomba járni.

MÚLÓ IDŐM - MÚLÓ IDŐNK

„Két évszám között rövid kis vonás
Földi életünk csupán kis villanás?
Mit borús égen villám fénye ad
Suhan, mint madár, mint a gondolat.”

Pecnyik Pál: „Vándorok vagyunk” című verséből kölcsön vett idézet kifejezésre juttatja, hogy születésünk és halálunk között rövid idő áll rendelkezésünkre (van, akinek nagyon rövid). Nem mindegy tehát, hogy a rendelkezésünkre álló rövid időt hogyan éljük meg (hogyan éljük le), mai szót használva; hogyan használjuk ki a lehetőséget. Isten tetszése szerint élünk, vagy Isten akaratát figyelmen kívül hagyva a magunk útját járjuk. Az Istennel járt út az örök életre visz. Az Isten nélküli út az örök halálba.

Aki Isten mellett dönt, útja nem lesz akadálymentes. A cél elérésének érdekében az akadályokkal meg kell küzdeni, éppen úgy, mint a versenyzőknek. Isten azonban átszeli az akadályokon.

Jób élete, megpróbáltatásai szemléltetik ezt legjobban. „Mert én tudom, hogy az én Megváltóm él, és utoljára az én porom felett megáll.” (Jób 19,25) Ebből a vallomásból született is egy nagyon szép énekünk.

Hasonlóan a Zsoltár írója is Isten kezében érzi biztonságban életét amikor így fogalmaz: „Életem ideje kezdedben van.” (Zsolt 31,16a)

A Zsoltárossal én is hiszem és vallom; életem ideje Isten kezében van. Ez a hit ad megnyugvást és békességet szívemben.

A Te tenyeredbe vésted az én nevem; a Te tenyeredben biztonságban van életem.

Ígéretet kaptam, hogy fejemen lévő hajszálaimat is számon tartod, mert sok verebecskénél drágább vagyok Neked; nemcsak én, hanem mindazok, akik életüket a Te kezébe tudják; „Aki az Urat féli, annak erős oltalma van.” (Péld 14,26)

Köszönöm, hogy őrző, védő tekinteted azokon is rajta tartod, akik nem vesznek tudomást Rólad. – Mert Te vagy a példázatbeli szerető atya, aki kitárt karod ölelésével hazavárod tékozló gyermekeid, gyermekeid. Megmentésünkre szereteted legnagyobb jelét karácsonykor Jézus Krisztus születésében mutattad meg: „Úgy szerette Isten a világot, hogy megszületett

Fiát adta, hogy aki hisz Őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen.” (Jn 3,16)

Ma még felismerhetjük és megragadhatjuk Jézus Krisztusban Isten felénk nyújtott kezét, de lehet, hogy holnap már késő lesz. Egy régi szép énekünk így biztat bennünket:

„Óh, hogyha a kegyelmet megragadnád!

S ím megragadhatod, terajta áll!

Tedd meg, ne várd napodnak alkonyát,

Míg késő lesz, s rád száll az esthomály.

Jézus kitárná hű szívét

Csak még ma, még e pillanatban kezdenéd!”

Múló éveink – múlt egészségünk – elmúlt karácsonyunk mind arra figyelmeztetnek: a kegyelmi idő lejár, hamar lejár.

Istenem, adj nekünk mindnyájunknak bölcs és értelmes szívet, hogy ne hagyjuk figyelmen kívül az idő gyors múlását, hanem bölcsként éljünk itt, gyűjtve a lélek kincseit. Ámen

Badics Lászlóné Bokod

ÖNKÉNTES DIAKÓNIAI ÉV

A 9-12 hónapos szolgálati idő szeptember elején kezdődik. A szolgálaton keresztül a fiatalok nemcsak hasznos tapasztalatokat gyűjthetnek, hanem társadalmi kihívásokkal ismerkedhetnek meg, és szolidaritást vállalhatnak más nemzetei károsultjaival - sérült és egészséges gyermekekkel, felnőttekkel, hátrányos helyzetű fiatalokkal, idősekkel, szociálisan rászorultakkal, betegekkel, hajléktalanokkal, kisebbségben élőkkel. Fontos a személyes odaszánás, elhívás, a jó idegen nyelvi beszédképesség. A szállást, teljes ellátást, zsebpénzt az önkéntes program biztosítja.

Jelentkezési határidő: 2010. január .

További információ:
ode@zsinatiiroda.hu

Az Önkéntes Diakóniai Évre olyan 18-30 év közötti fiatalok jelentkezését várják, akik Nyugat- és Közép-Kelet Európában szeretnék önkéntes diakóniai szolgálatot vállalni.

KERESZTYÉN - ISZLÁM "KONFLIKTUS" HEIDELBERGI KÁTÉ

Az Egyházak Világtanácsa új főtthkára, a norvég evangélikus Olav Fykse Tveit óvott mindenkit a keresztyénség és az iszlám közötti ideológiai konfliktustól. Ez nem a két világvallás több milliárdnyi hívének az érdekét szolgálja, hanem csak néhány fanatikusét...

Az EVT új főtthkára szerint a keresztyénség és az iszlám vezetőinek jobb személyes kapcsolatot kell kialakítaniuk egymással. „Ha szilárd felsőszintű kapcsolatok épülnek ki, akkor ezek megakadályozzák a félreértések kialakulását” – nyilatkozta

Tveit. Jóllehet vannak iszlám országok, melyekben kifejezetten diszkriminálják a keresztyéneket, de ennek ellenére vannak reménykeltő jelek is. „Pakisztánban például muszlim és keresztyén lelkészek együtt lépnek fel a keresztyének diszkriminációja ellen” – folytatta az EVT norvég főtthkára. Az ökumené témájával kapcsolatban hangsúlyozta: „Nagy tisztelettel tekintek a római katolikus egyházra és munkájára. Nagyon fontos, hogy szoros kapcsolatban álljunk egymással”. (jesus.de – 2010-01-01 – dr. békefy)

1. KÉRDÉS: Mi életedben és halálodban egyetlen vigasztalásod?

Az, hogy mind testestől, mind lelkestől, akár élek, akár halok, nem önmagamé, hanem az én hűséges Uramnak és Megváltómnak, Jézus Krisztusnak tulajdona vagyok, aki az ő drága vérével minden bűnömért tökéletesen eleget tett, engem a Sátán minden hatalmától megszabadított, és úgy megőriz, hogy az én mennyei Atyám akarata nélkül mégcsak egy hajszál sem eshetik le a fejemről; sőt inkább mindennek az én üdvösségemre kell szolgálnia; azért engem Szentlelkével biztosít az örök élet felől, és szív szerint hajlandóvá és készsé tesz arra, hogy ezután öneki éljek.

2. KÉRDÉS:

Hány dolgot kell tudnod, hogy e vigasztalással boldogul élhess és halhass?

Hármat. Először, hogy milyen nagy az én bűnöm és nyomorúságom. Másodszor, hogy mi módon váltatom meg minden bűnemtől és nyomorúságomtól. Harmadszor, hogy milyen hálaadással tartozom Istennek.

3. KÉRDÉS:

Honnan ismered meg a te nyomorúságod? Isten törvényéből.

4. KÉRDÉS:

Mit követel tőlünk Isten törvénye? Megtanít arra minket Krisztus Urunk röviden Máté evangéliuma 22. részében: Szeresd az Urat, a te Istenedet teljes szívedből, teljes lelkedből és teljes elmédből. Ez az első és nagy parancsolat. A második pedig hasonlatos ehhez: Szeresd felebarátodat, mint magadat. E két parancsolattól függ az egész törvény és a próféták.

A DONI ÁTTÖRÉSRE EMLÉKEZVE

Somogyvári Gyula :

„A boldog szunnyadókhoz” című költeménye alapján.

Írta: Dr. Zempléni Miklós

Aludjatok, ti áldott hőseink, pihenj te néma hadsereg!

Ringasson békén a távoli rög, s ne bántson könny, mely értetek pereg. Apák, fiak, szerelmes völegények, kik porladoztok mily sok éve már, Kik elé dörgő ágyúszóval véres mezőkön toppant a halál.

Aludjatok csak Don menti holtak, folyó mentén szunnyadó bakák, Álmodjatok ott messze idegenben, magyar testvéreink: fiúk és apák aludjatok csak, néma szent hadak, pihenni édes, pihenni jó, S nyugtasson a Donnak halk zúgása, mint a Tisza folyó.

De jó tinéktek, hogy elkísért az utolsó gondolat,

Hogy bárki győz e véres dáridóban, a magyar nép él és földje megmarad.

Hozzátok el ne érjen itthonról sóhaj, jajgatás,

Mert ajándéktok szent: a csendes szunnyadás...

Ezt Isten adja halott katonának, ki hűséges volt, bátor és derék, ki könnyű szívvel vitte áldozatul pirosló vérét és drága életét.

De csitulj panasz! Nyugalmuk legyen mindörökre mély, S utolsó kincsüket ne rabolja el földi szenvedély!

Ne zúgjon harangszó, sem ágyúk orgonája, csak egy

Könnycsepp, síró anyaszó.

Nyillaljon be a porladó szívekbe, mit megérez fia, a boldog Szunnyadó.

Ezért hát csitt... csak fojtva, lopva fájjon,

Hogy azóta nincs náluk árvább a világon.

Mióta ők messze földeken, némán fekszenek,

Keresztjük korhadt vagy sírjuk már jeltelen.

Aludjatok hát, Isten katonái, aludjatok ti boldog pihenők!

Ringassanak szelíden, mint az álom, idegen földek, távoli temetők

ADVENT NAGYIGMÁNDON

Adventi játszóház és díszkészítés

November 28-án Adventi játszóházat és díszkészítést rendeztünk gyermekeink számára. Ezen lehetőség volt ráhangolódni az ünnepre, s szebbnél szebb adventi és karácsonyi díszeket készíteni. Az alkalmon sok gyermek vett részt, köszönjük az alkalmat megszervező és lebonyolító szülőknek és tanár néniknek az aktív segítséget.

December 6-án délután Adventi hangverseny és vásár került megrendezésre a nagyigmándi református gyülekezetben. A templomi alkalmon gyülekezetünk tehetséges gyermekei és felnőttei szolgáltak versekkel és prózákkal, énekekkel és zenedarabokkal. A felemelő alkalom után a már rendhagyóvá vált vásárunkra került sor a református iskolában. Itt a gyülekezet tagjai által készített vagy felajánlott dísz tárgyak kerültek értékesítésre. Mindkét alkalom a templom-felújítási alapunk növelését is szolgálta, s aznap délután összesen 208.000Ft-al sikerült ehhez a célhoz hozzájárulnunk. Köszönjük a támogatásokat.

Adventi hetünk alkalmai december 9-től 12-ig tartottak. Minden este adventi istentiszteleten gyűltünk össze, melyeken Jézus példázatait vendég igehirdetők magyarázták. Szeretnénk köszönetet mondani Hamar László, Juhász Róbert, Szilágyi Sándor és Szabó Előd nagytiszteletű uraknak,

ahogy elvállalták e szolgálatokat.

Advent utolsó hetében kórusunk egy új szokást próbált meghonosítani Nagyigmádon azzal, hogy Kántálásra indultak a hét három estéjén. A falu utcáit bejárva, helyenként megállva adventi és karácsonyi énekeket énekeltek. Nagy örömmel fogadta ezt a

kezdeményezést a falú lakossága, sok helyen kijöttek az otthoniak, sok helyre be is hívták a kántáló kórustagokat.

Sugár Tamás

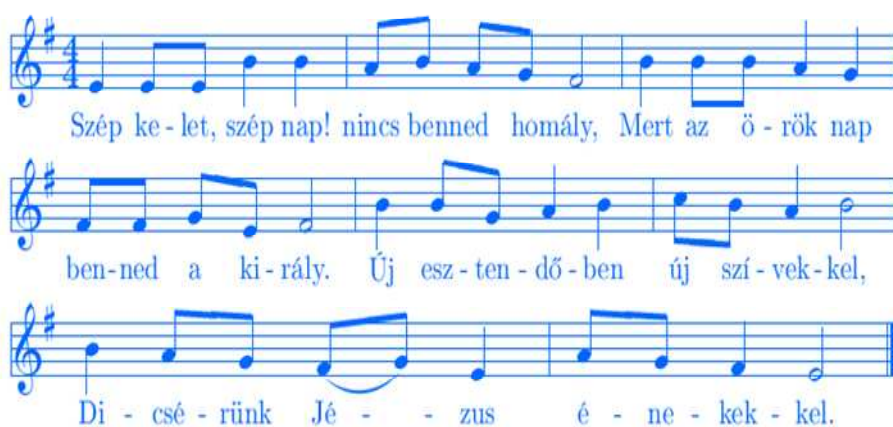
Isten szeret!

Isten szeret, ezt ha értem
éled, örvendez szívem.
Hirdeti ki meghalt értem,
váltásom van vériben.
Ezt a Lélek magyarázza,
ez szívem vigasztalása.
Megbűnhődtem, érzem én,
üdvvel biztat a remény.

Isten szeret, azt akarja,
Ember, hogy te is szeress.
Ez a lélek foglalatja,
a gyümölcs, amit keres.
Csak szeress, eljő, meglátod,
hozzád leghívebb barátod.
Akkor szívemben odabenn
lészen Áldott Béke, Csend.

Szeretettel küldi
Vincze Sándorné, Bokod

Szép kelet, szép nap

Már a bölcsőnél töröld bűnünket, E napon ontod az első csepp vért,
Szűz Anyád keblén mosod lelkünket. Mit a jó Isten váltásául ígért.
Új esztendőben... Új esztendőben...

Hogyha megtartasz még több időre,
Virradjunk boldog, szebb jövőre.
Új esztendőben...

GYEREKSAROK

**„Az az indulat legyen bennetek,
ami Krisztus Jézusban is megvolt.”**

Pál apostol Filippibeliekhez írt levele 2. rész 5. vers

Kedves Gyerekek!

Elmúlt a karácsony és elkezdődött egy új esztendő. A kapott ajándékok, az új játékok, az új könyvek, az új ruhák és a szobában talán még ott álló karácsonyfa: mind-mind emlékeztetnek bennünket az ünnepre, a sok öröme és Jézus születésére. A most beköszöntött *új év* azonban *még több meglepetést és sok új élményt tartogat* a számunkra! A felnőttek szilveszter éjszaka gyakran fogadalmat tesznek, hogy mit hogyan szeretnének csinálni az új évben. Ti elhatároztok-e valamit, megígértetek-e valamit? Például, hogy ezentúl nem fogjátok bántani a

testvéreket, nem fogtok veszekedni. Vagy ezentúl nem lesztek nagyképűek és dicsekvők. Vagy ezentúl nem lesztek félénkek a barátaitok előtt. Vagy még többet fogtok segíteni a szüleiteknek. Vagy még többet fogtok tanulni, hogy félévkor és évvégén is jó bizonyítványt vihessetek haza. Ilyen és ehhez hasonló elhatározásokkal vághattok neki a 2010-es évnek.

Sajnos, már most elárlulhatom nektek, hogy ezek az elhatározások nem fognak maguktól és könnyen teljesülni. Ezért a legfontosabbra szeretnélek bízattni benneteket. Arra, hogy *kövessétek Jézust!* Pál apostol ezt így mondja: „Az az indulat legyen bennetek, ami Krisztus Jézusban is megvolt.” Ő ugyanis megmutatta, hogy mit jelent békességre igyekezni még az ellenséggel szemben is. Megmutatta, hogy mit jelent nem dicsekedni, hanem bátorinak lenni, amikor kell.

Megmutatta, hogy mit jelent segíteni minden bajban lévön és legfökeppen, hogy mit jelent szeretni minden helyzetben. Ö egész élete során engedelmeskedett az Atyának. Ezért meg is kapta jutalmát. Isten feltámasztotta ö a halálból és most meghajol öltte az egész menny. Az ölttünk levö évben *próbálatok olyanok lenni, mint Jézus*: úgy engedelmeskedni, úgy szeretni, úgy megbocsátani, úgy békességre igyekezni, ahogyan Ö megmutatta nekünk földi élete során. Ne féljete, a ti jutalmatok is meg lesz. Isten titeket is vár a mennybe!

Örömteli és boldog új évet
kívánok: Barta Lívია

Fejtsétek meg a következő rejtvényt! A szavak kezdőbetűit összeolvasva megtudjátok, hogy mit jelent a **BÚÉK** a keresztyén ember számára.

1. Itt születik meg Jézus
2. A Bibliai tekercek másik neve
3. Az ő fiai voltak Jakab és János
4. Ő volt Izráel egyetlen női bírója
5. Jézust gyakran szólítják így
6. Jézus édesapja
7. Jákób fiatalabb felesége (József és Benjámin édesanyja)
8. Idős prófétanő, aki megláthatta a kis Jézust a templomban
9. Ilyen volt az az 5000 ember, akit Jézus megvendégelte 5 kenyérből és 2 halból
10. Gyógyíthatatlan betegség Jézus korában
11. Ebbe az országba menekült József, Mária és Jézus Heródes király elől
12. A kételkedő tanítvány
13. Jézus példázata az juhról és drahmáról
14. Ebbe a városba igyekezett a keresztyéneket üldöző Saul,

- amikor találkozott Jézussal
15. Jézus útkészítője: János
16. Ádám és Éva észrevették a bűneset után, hogy nincs rajtuk
17. Jézus másik neve, ami azt jelenti: Velünk az Isten
18. Egy idős, kegyes ember Jeruzsálemben, aki megáldotta a kis Jézust a templomban
19. Keresztelő János édesapja
20. Ilyen ruhát hordott Keresztelő János
21. Az vacsora, amit Jézus Nagycsütörtök este evett meg tanítványaival
22. Péter tanítvány másik neve
23. Ennek a Birodalomnak az egyik tartománya volt Palesztína Jézus korában
24. Gábel is ez

[illegible]

5	6	7	8
Ú			

[illegible][illegible]

AZ ANYAKÖNYVBEN OLVASTUK

Ászár: eltemették Pásztor Károlyt

Ács: Megkeresztelték: Deák Olivíát, Végh Erik Jánost,
Keresztes Dorkát,

Eltemették: Csere Antalt, Tóth Jánost, ifj. Dancs Zsigmondot,
Takács Jánost, Nagy Lajost, Ponty Józsefnét

Bana-Bábolna: Megkeresztelték: Molnár Kitti Virágot
házasságkötés: Csáki Csaba és Szakál Noémi

Császár: megkeresztelték Busz Zétényt és Wolf Bencét
eltemették Tőkési Józsefet

Dad: eltemették Karancsi Pált

Kisbér: eltemették id. Iván Jánost

Kömlöd: eltemették Barassó Lászlónét, Nagy Lajosnét

Környe: eltemették Troll Károlynét

Nagyigmánd: eltemették Semsei Jánosnét

Tárkányon: eltemették: Major Istvánnét

Megjelent egy tartalmában teljesen szokatlan könyv, az Égig Érő templomtorony - Dunántúli templommesék. Ha kinyitja az olvasó a könyvet, bal oldalon egy fotót lát, jobb oldalon pedig egy mesét olvashat.

A fotók – Ekhardt Júlia művészi alkotásai – egy-egy dunántúli templomot, templombelsőt mutatnak be, a mesékben pedig - Borbély János sajozszeptéri lelkipásztor írásai – életre kelnek templomi berendezések, templomtoronyok, s párbeszédet folytatnak egymással. Ezekben a mélyértelmű és egyáltalán nem csak gyerekeknek szóló mesékben maga a templom válik az üzenet hordozójává. Ugyanakkor a szövegekben megnyilatkozó templomüzenet a fotókban – amelyek messze meghaladják a pusztá ábrázolás szintjét - vizuális formát is kap. A fotókban folyamatosan visszatérő motívum a gyermekportré. Ezek a portrék mintegy újrafogalmazzák a mesék üzenetét a kép nyelvén. Ekként az olvasót nagyon összetett hatás éri. Ez a szép könyv mintegy újra felfedeztetni drága örökségünket, templomainkat. Úgy, hogy közben szól gyermeknek és felnőttnek egyaránt. Szép karácsonyi ajándék. Nekünk dunántúliaknak különösen, de mindenkinek, akinek még érték a templom. A könyvet a Dunántúli Református Egyházkerület megbízásából és támogatásával a Pápai Református Gyűjtemények adja ki.

A kötet gyülekezeti forgalmazásban érhető majd el. Ára 2.700

Istentiszteletek

Ács vasárnap	10.00 és 18.00
Ászár vasárnap	10.00
Bana vasárnap	9..30
Bábolna vasárnap	11.00
Bokod vasárnap	9.00
Csép vasárnap(vagy bibliaóra)	9,00
Császár vasárnap	10,30
Dad vasárnap	10,30
Ete vasárnap	11.00 és 14.30
Kisbér vasárnap	9.30
a hónap első vasárnapján	15.15
Kisigmánd	11.00
Kömlöd vasárnap	10,00
Környe vasárnap	9,00
Környebánya a hónap első vasárnapja	13,00
Nagyigmánd vasárnap	10.00
Oroszlány vasárnap	14,00
Réde vasárnap	10.00 és 14.00
Szákszend vasárnap	9.00
Tárkány vasárnap	14.00
Vérteskethely vasárnap	9.15

A szórvány területeken

Bakonysárkány a hónap második vas. 16.00

Bakonyszombathely a hónap első vas. 16.00

Hánta a hónap első vas. 11.00

1%

A Közelebb Egymáshoz Alapítvány Kuratóriuma megköszöni mindazoknak akik adójuk egy százalékával alapítványunkat támogatták.

A támogatásból beérkezett pénzt a Hét Hatát újság kiadásának költségeire fordítottuk!

Köszönetnyilvánítás

Ezúton szeretném megköszönni, a bábolnai gyülekezet minden egyes tagjának áldozatvállalását, aki hozzájárult a gyülekezeti harmónium felújításához. A 2009. évben hirdetett céladakozásunk sikeres volt, régi zenészerszámunkat sikerült felújítatni. Hálát adunk érte Istennek!

MVP

Újságunkat – hirdetőinknek és alapítványunk támogatóinak köszönhetően – ingyenesen juttatjuk el olvasóinkhoz !

Hét Határ Református hitéleti lap. Megjelenik minden hónap első vasárnapján Ács, Ászár, Bana, Bábolna, Bokod, Csép, Császár, Dad, Ete, Kisigmánd, Kisbér, Kömlöd, Környe, Környebánya, Nagyigmánd, Oroszlány, Réde, Vérteskethely, Szákszend, Tárkány reformátusai közt

Kiadó: "Közelebb Egymáshoz" Alapítvány 2854 Dad, Fő u. 28. Felelős kiadó: **Gerecsei Zsolt** elnök 2941 Ács, Fő u. 71.

Szerkesztőség: 2853 Kömlöd, Perczel u. 26. tel.: 06-34/578-503 fax.: 06-34/470-543 email.: hethatarlap@freemail.hu

Felelős szerkesztő: **Bogáth István** Nyomtatás: MONTÁZS Press Kft. Oroszlány tel.: 20/454-35-41 Molnár Ferenc ügyvezető

ISSN 1417 - 7641

Internet elérhetőség: <http://refdunantul.hu/lap/hethatar>